

Kniha Daniel – číslo dvadsaťdva

Odhalenie prorockého sporu: Metodológia neskorého dažďa a záverečnej krízy

Jeff Pippenger
2023-12-17

Metodológia, ktorú Boh schvaľuje, je výslovne označená v Izaiášovi v kapitolách dvadsaťosem a dvadsaťdeväť, kde je táto metodológia predstavená ako „riadok za riadkom“. Dňa 11. septembra 2001 zostúpil mocný anjel zo Zjavenia osemnásť, a tým zopakoval zostúpenie, ktoré vykonal 11. augusta 1840. V oboch prípadoch bol po jeho zostúpení Babylon označený za padlý a zaznela výzva, a čoskoro opäť zaznie, aby tí, ktorí sú ešte stále v jej spoločenstve, vyšli von. V oboch prípadoch mala udalosť, ktorá naplnila predpoveď, celosvetový dosah, lebo tak ako bolo posolstvo prvého anjela v roku 1840 nesené do „každej misijnej stanice na svete“, celý svet bol zasiahnutý a porozumel udalosti z 11. septembra 2001. Proroctvo, ktoré sa naplnilo 11. augusta 1840, bolo proroctvom, ktoré označovalo uvalenie obmedzenia na islam druhého beda, a bezprostredne po 11. septembri 2001 bolo obmedzenie uvalené na islam tretieho beda.

11. august 1840 predstavuje zmocnenie posolstva, ktoré bolo odpečatené v čase konca v roku 1798, a 11. september 2001 predstavuje zmocnenie posolstva, ktoré bolo odpečatené v čase konca v roku 1989. Základné pravidlo hnutia prvého anjela bolo potvrdené 11. augusta 1840 a týmto pravidlom bol princíp deň za rok. Základné pravidlo hnutia tretieho anjela bolo potvrdené 11. septembra 2001. Týmto pravidlom je, že pravda sa ustanovuje predkladaním „riadku za riadkom“, čím sa ukazuje, že koniec je znázornený začiatkom a že dejiny sa opakujú. Prorocká udalosť z 11. septembra 2001 nie je potvrdená iba priamymi slovami sestry Whiteovej, ale ešte významnejšie skutočnosťou, že udalosti dokonale prebiehali súbežne s tým istým medzníkom v milleritských dejinách. To, čo bolo rozpoznané pri udalosti z 11. augusta 1840, nebolo ani tak naplnenie proroctva, ako skôr správnosť metodológie, ktorú prijal Miller a jeho spolupracovníci.

„Táto udalosť presne splnila predpoveď. Keď sa to stalo známym, zástupy boli presvedčené o správnosti zásad prorockého výkladu, ktoré prijal Miller a jeho spolupracovníci, a adventnému hnutiu bol daný podivuhodný impulz. Muži vzdelaní a významného postavenia sa spojili s Millerom tak v kázaní, ako aj vo vydávaní jeho názorov, a od roku 1840 do roku 1844 sa dielo rýchlo šírilo.“ Veľký spor vekov, 335.

Dňa 11. septembra 2001, keď sa začal odmeriavať neskorý dažď, „debata“ sa týkala a stále týka pravej alebo falošnej metodológie. Proroctvá milleritského hnutia sú predložené na mape z roku 1843 aj na mape z roku 1850, ktoré sestra Whiteová schvaľuje ako navrhnuté Pánom a zároveň ako naplnenie druhej kapitoly Habakuka. Posolstvo milleritov, ktoré vzniklo prostredníctvom „zásad prorockého výkladu prijatých Millerom a jeho spolupracovníkmi“ a ktoré následne prinieslo „podivuhodný impulz“, jenž zmocnil posolstvo Poľnočného volania, bolo znázornené na týchto dvoch posvätných mapách. Proroctvá znázornené na týchto dvoch posvätných mapách boli určené a ustanovené Millerovými prorockými pravidlami. Mapy boli naplnením príkazu v Habakukovi,

aby sa proroctvá, ktoré boli ustanovené Millerovou metodológiou, vizuálne znázornili na „tabuliach“ v množnom čísle. Druhá kapitola Habakuka označuje a je priamo spojená s „debatou“ v dvadsiatej siedmej kapitole Izaiáša.

Postavím sa na svoju stráž a postavím sa na vežu, budem pozorovať, aby som videl, čo mi povie a čo odpoviem, keď budem karhaný. Habakuk 2,1.

Slovo „karhal“ v tomto verši znamená „priečil sa“ či „viedol spor“. Habakuk, predstavujúci strážcov hnutia prvého i tretieho anjela, mal byť predmetom sporu a túžil porozumieť, čo má odpovedať, keď sa rozprava začne. Odpoveďou v dejinách prvého anjela bolo vytvorenie dvoch posvätných máp a odpoveďou v dejinách hnutia tretieho anjela bolo vytvorenie prorockej série nazvanej Habakukove dve tabule. Mapy i séria boli vybudované na metodológii predstavenej v každej z týchto príslušných dejinných línií. V Habakukovi metodológia predstavuje to, čo strážcovia používajú na ustanovenie posolstva, a zároveň označuje otázku, o ktorej sa „vedie spor“, čo následne vytvára dve triedy ctiteľov.

Postavím sa na svoju stráž a postavím sa na vežu; budem bdieť, aby som videl, čo mi povie a čo odpoviem na svoje pokarhanie. A Hospodin mi odpovedal a riekol: Zapiš videnie a urob ho zreteľným na tabule, aby ten, kto ho číta, mohol bežať. Lebo videnie je ešte na určený čas, ale na konci prehovorí a nesklame; ak aj mešká, čakaj naň, lebo iste príde, neomešká sa. Hľa, duša toho, kto sa povyšuje, nie je v ňom priama; ale spravodlivý bude žiť zo svojej viery. Habakuk 2:1–4.

Jedna trieda je ospravedlnená vierou a druhá trieda je povýšená na ducha, ako to predstavujú farizej a mýtnik. Farizeji dôverovali metodológii založenej na zvyku a tradícii a farizej tiež predstavoval náboženský systém, ktorý si udržiaval kontrolu nad svojím stádom zavedením hierarchického systému spravovaného tými, ktorí sa vyhlasovali za vyvolený Boží ľud a za obrancov pravdy, no ktorí sa napokon podieľali na ukrižovaní Pravdy. Prorocká „rozprava“ v dvadsiatej siedmej kapitole Izaiáša sa týka pravej a falošnej biblickej metodológie. Protivníkmi v tejto „rozprave“ sú tí, ktorí nasledujú metodológiu Eliáša pre daný čas, a dávno ustanovený systém teologických znalcov, ktorý je v Kristovej dobe predobrazený Sanhedrinom.

Dvadsať siedma kapitola poukazuje na to, že „spor“ sa začína, keď „zadržiava“, alebo keď Boh obmedzuje „svoj prudký vietor“ v „deň východného vetra“. „S mierou, keď vyráža, budeš sa s ním prieť; on zadržiava svoj prudký vietor v deň východného vetra. Preto bude týmto zmytá nepravosť Jákobova.“ Slovo „zmytá“ znamená zmierená a predstavuje vymazanie hriechu vo vyšetrujúcom súde. Metodológia, o ktorej sa vedie spor, predstavuje skúšku, ktorou treba prejsť, ak majú byť hriechy Božieho ľudu vymazané. Metodológia Eliáša ako skúška je znázornená v dejinách Krista, kde sme boli vopred upozornení, že v tom čase tí, ktorí odmietli posolstvo Jána Krstiteľa (ktorého Kristus označil za Eliáša), nemohli mať úžitok z Ježišovho učenia.

Posolstvo neskorého dažďa je predstavené ako učenie Ježiša, lebo On je Slovo; a navyše je neskorý dažď predstavený ako „občerstvenie“, ktoré je definované ako „prítomnosť Pána“.

Čiňte teda pokánie a obráťte sa, aby boli vaše hriechy vyhladené, keď prídu časy občerstvenia od tváre Pánovej; a aby vám poslal Ježiša Krista, ktorý vám bol predtým zvestovaný. Skutky

Sestra Whiteová uvádza, že anjel, ktorý zostúpil v desiatej kapitole Zjavenia, 11. augusta 1840, „nebol nik iný než Ježiš Kristus“. Anjel, ktorý zostúpil 11. septembra 2001, by teda takisto „nebol nik iný než Ježiš Kristus“. Jeho zostúpenie v oboch dejinách označuje začiatok prorockej „rozpravy“ o pravej alebo falošnej metodológii, lebo je znázornené knihou v Jeho ruke, ktorú Božiemu ľudu bolo prikázané zjesť. Keď bol Ježiš v Galilei, poučil učeníkov, že musia jesť Jeho telo a piť Jeho krv, lebo tam vyhlásil, že je chlebom zostúpeným z neba. Tam stratil viac učeníkov než v ktoromkoľvek inom bode svojej služby a tí, čo odišli, sa už nikdy nevrátili. Tí, čo odišli, tak urobili preto, že sa rozhodli posudzovať Jeho učenie podľa falošnej metodológie, totiž že Jeho slová chápali v ich doslovnom zmysle, namiesto toho, aby ich správne uplatnili v duchovnom zmysle. „Rozprava“ z Izaiáša dvadsaťsedem je prorockým medzníkom, ktorý má viacerých svedkov na potvrdenie toho, že predstavuje ustálený vyznávaný systém biblickej analýzy v konfrontácii s metodológiou predstavovanou Eliášovým poslom.

Označuje konkrétny bod v postupnom pominutí bývalej zmluvy a vyvoleného Božieho ľudu a začiatok zmluvného vzťahu s tými, „ktorí kedysi neboli Božím ľuďom“. „Debata“ navyše, a čo je dôležitejšie, predstavuje začiatok časového obdobia, ktoré sa uzatvára čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom. Alfa i Omega vždy predstavuje koniec spolu so začiatkom, a tak sa samotná „debata“ stáva symbolom jedného z hriechov našich otcov, ktorý musí byť uznaný a vyznaný, aby sa naplnila modlitba z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika.

Danielova modlitba v deviatej kapitole predstavuje modlitbu, ktorá musí byť prednesená na záver troch a pol dňa zo Zjavenia jedenástej kapitoly. Toto časové obdobie je v Izaiášovi dvadsiatej siedmej kapitole predstavené ako obdobie, keď „opevnené mesto bude spustošené a príbytok opustený a ponechaný ako pustatina; tam sa bude pásť teľa a tam bude ležať a obžierať jeho vetvy. Keď jeho ratolesti uschnú, budú odlomené; prídu ženy a zapália ich, lebo je to ľud bez rozumnosti; preto ten, ktorý ich učinil, sa nad nimi nezmluje, a ten, ktorý ich utvoril, im nepreukáže priazeň.“

Dvom svedkom sa neprejavuje „nijaká priazeň“, pretože hlásali falošnú predpoveď, ktorá uviedla obdobie „púšte“ trvajúce tri a pol dňa. Potom sa stali „ľuďom bez porozumenia“, hoci predtým boli „opevneným mestom“. Toto mesto sa potom stalo „spustošeným“ a „príbytkom“, ktorý bol „opustený“. Stalo sa mŕtvymi suchými kosťami ležiacimi na ulici mesta Sodomy a Egypta. Keď sú potom mŕtvi povolaní, aby povstali, sú skúšaní hriechmi svojich otcov, čo zahŕňa aj „spor“ na začiatku obdobia, ktoré sa začína zmocnením prvého posolstva a končí príchodom tretieho posolstva. Predmetom sporu je, či prijať alebo odmietnuť metodológiu predstavovanú Eliášom ich dejín. V roku 1863 otcovia adventizmu odmietli posolstvo Mojžišových „sedemkrát“, ktoré predložil Eliáš.

Počnúc júlom 2023 musia uschnuté ratolesti Izaiáša dvadsiatej siedmej kapitoly rozhodnúť, či budú opakovať hriechy cirkvi v Galilei a dejiny roku 1863, ako aj dejiny 11. septembra 2001. Zavrhnúť metodológiu predstavenú v druhej kapitole Habakuka a v Izaiášovi dvadsiatej siedmej kapitole, ako aj Eliášom, Jánom Krstiteľom a Williamom Millerom, znamená opakovať hriechy našich otcov namiesto toho, aby sme mali úžitok zo svätých príkladov, ktoré boli zaznamenané pre

tých, na ktorých prišli konce sveta.

A toto všetko sa im stalo ako príklady a bolo napísané na naše napomenutie, ku ktorým prišli končiny vekov. Preto ten, kto sa domnieva, že stojí, nech si dáva pozor, aby nepadol. Nepostihlo vás iné pokušenie, iba ľudské; ale verný je Boh, ktorý nedopustí, aby ste boli pokúšaní nad svoju schopnosť, ale s pokušením dá aj východisko, aby ste ho mohli znieť. Preto, moji milovaní, utekajte pred modlárstvom. Hovorím ako múdrym; posúďte sami, čo hovorím. 1. Korint'anom 10:11–15.

Posvätná metodológia ustanovuje poslanstvo Polnočného volania, ktoré je poslanstvom neskorého dažďa. Toto poslanstvo, keď je duchovne prijaté ako pokrm, vytvára zodpovedajúcu skúsenosť rovnako isto, ako Danielova a troch mužov hodných úcty strava z rastlinnej potravy spôsobila krajší a plnší vzhľad tváre. No v druhej kapitole Abakuka je kameňom úrazu pre tých, ktorí odmietajú ponuku ospravedlnenia vierou, pýcha, ktorá im bráni pokračovať v poznávaní Hospodina. Ak niekedy nastal čas, keď Boží ľud nemôže odkladať dielo prijatia pravej metodológie a prijatia poslania z ruky anjela ako pokrmu, je to teraz!

„Nesmieme čakať na neskorý dažď. Prichádza na všetkých, ktorí rozpoznavajú a privlastnia si rosu a prehánky milosti, ktoré na nás padajú. Keď zhromaždíme úlomky svetla, keď si vážime isté milosrdenstvá Boha, ktorý rád vidí, že Mu dôverujeme, potom sa splní každé zaslúbenie. „Lebo ako zem vydáva svoj výhonok a ako záhrada dáva vzísť tomu, čo je v nej zasiaté, tak Pán Hospodin spôsobí, aby spravodlivosť a chvála vyrašili pred všetkými národmi.“ Izaiáš 61:11. Celá zem má byť naplnená Božou slávou.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 984.

Božie prorocké Slovo označilo, že keď budú veľké budovy mesta New York zrútené, zostúpi anjel zo Zjavenia osemnástej kapitoly a „Zjavenie osemnástej kapitoly, verše jeden až tri, sa naplnia“. Izaiáš dvadsaťsedem označuje ten čas ako „deň východného vetra“ a je to čas, keď je „prudký vietor“ zadržaný. „S mierou, keď ju vypúšťa, budeš sa s ňou priet; svoj prudký vietor zadržiava v deň východného vetra.“ Sestra Whiteová označuje ten istý čas.

„V tom čase, keď sa dielo spasenia bude uzatvárať, príde na zem súženie a národy sa budú hnevať, no budú zadržované, aby neprekazili dielo tretieho anjela. V tom čase príde „neskorý dažď“, čiže občerstvenie od prítomnosti Pána, aby dal moc mocnému hlasu tretieho anjela a pripravil svätých, aby obstáli v období, keď bude vyliatych sedem posledných rán.“ Early Writings, 85.

Moc, ktorá roznecuje národy k hnevu, prišla vtedy, keď začal padať pozdňý dažď. No len čo táto moc rozhnevala národy, bola zadržaná, lebo Izaiáš zaznamenal, že on „zadržiava svoj prudký vietor“. Prudký vietor je východný vietor a tento vietor je zadržaný, keď pozdňý dažď začína kropiť a dielo spasenia sa uzatvára. Záverečné dielo spasenia je čas pečatenia. „Riadok za riadkom“ ten prudký, čiže východný vietor, ktorý je zadržaný počas pečatenia stoštyridsaťštyritisíc, sú štyri vetry zo siedmej kapitoly Zjavenia.

A potom som videl štyroch anjelov stáť na štyroch uhloch zeme; zadržiavali štyri vetry zeme, aby vietor neviaľ na zem, ani na more, ani na nijaký strom. A videl som iného anjela

vystupovať od východu slnka, ktorý mal pečať živého Boha; a zvolal mocným hlasom na štyroch anjelov, ktorým bolo dané škodiť zemi a moru, hovoriac: Neškodte zemi ani moru, ani stromom, dokiaľ neoznačíme pečaťou služobníkov nášho Boha na ich čelách. Zjavenie 7:1–3.

Zapečatenie sto štyridsaťštyri tisíc bolo predobrazené Kristovým triumfálnym vstupom do Jeruzalema. Tam Kristus po jediný raz vo svojom živote jazdil na oslovi (symbole islamu) a Lazár viedol sprievod do Jeruzalema. Sestra Whiteová označuje Lazára za symbol pečate v tejto dejinnej udalosti.

„Tým, že Kristus meškal prísť k Lazárovi, mal zámer milosrdenstva voči tým, ktorí Ho neprijali. Zostal, aby vzkriesením Lazára z mŕtvych dal svojmu tvrdohlavému, neveriacemu ľudu ďalší dôkaz, že On je skutočne ‚vzkriesenie a život‘. Nerád sa vzdával všetkej nádeje na tento ľud, na úbohé, blúdiace ovce domu Izraelovho. Jeho srdce pukalo pre ich nekajúcnosť. Vo svojom milosrdenstve zamýšľal dať im ešte jeden dôkaz, že On je Obnoviteľ, Ten, ktorý jediný môže vyniesť na svetlo život a nesmrteľnosť. Toto malo byť dôkazom, ktorý kňazi nemohli nesprávne vyložiť. To bol dôvod Jeho odkladu ísť do Betánie. Tento vrcholný zázrak, vzkriesenie Lazára, mal spečatiť Božím schválením Jeho dielo i Jeho nárok na božstvo.“ Túžba vekov, 528, 529.

Čas meškania, ktorý sa začal 18. júla 2020, je znázornený Kristovým meškaním predtým, než vzkriesil Lazára. Čas meškania v jedenástej kapitole Zjavenia sa končí na záver troch a pol dňa. Počas tých dní ležali dvaja svedkovia mŕtvi na ulici. A tak ako mal byť Lazár vzkriesený po čase meškania, tak to bolo aj s dvoma Jánovými svedkami. Keď boli vzkriesení, vedú sprievod do Jeruzalema, predstavujúc „pečať Božiu“ a „korunujúci zázrak“, ktorý svedčí o Kristovom božstve. Vzkriesenie označuje ukončenie pečatenia stoštyridsaťštyritisíc, ktoré prebieha, kým sú štyri vetry, východný vietor, prudký vietor, ktorý prišiel 11. septembra 2001, zadržívané.

V hodine, ktorou je nedeľný zákon, budú tie vetry uvoľnené, aby priniesli odplatný súd na zemskú šelmu zo zjavenia trinástej kapitoly. Už teraz sa dokonca preklzávajú pomedzi prsty tých štyroch anjelov, ktorí ich zadržávajú počas obdobia pečatenia. Jeden z najhlbších odkazov v Duchu proroctva, vzťahujúci sa na deň východného vetra, sa nachádza v Testimonies, zväzok deväť. Tento zväzok sa začína inšpirovanými slovami na strane jedenásť, takže sa symbolicky začína na „deväť-jedenásť“. Názov kapitoly je „Posledná kríza“, ale je to zároveň aj prvá kapitola oddielu s názvom „Pre príchod Kráľa“.

Neexistuje nijaký dôkaz, že oddiel a názov kapitoly boli úmyselne zmanipulované redaktormi, ktorí zostavili tento zväzok; príchod Kráľa je však ľahko rozpoznateľný ako príchod ženicha, ktorý sa v podobenstve o desiatich pannách odohráva v polnočnej kríze vyvolanej v pannách prítomnosťou alebo nedostatkom oleja v ich nádobách. Polnočná kríza, ktorá teraz prichádza, je taká, ako to vyjadruje názov — posledná kríza pre desať panien. V tejto kríze vyjde najavo, či majú olej, alebo ho nemajú. Olej nie je jednoducho Duch Svätý; je presne vymedzený ako Duch Svätý, a tiež ako správne poslanstvo, a tiež ako správny charakter.

Správna metodológia ustanovuje správne poslanstvo Polnočného volania a toto poslanstvo, prijaté a podľa neho konané, vytvára správny charakter. Tento charakter je v poslednej kríze charakterom,

ktorý prijíma Božiu pečať. Proces pečatenia Božieho ľudu sa začal príchodom dňa východného vetra 11. septembra 2001. Posolstvo tohto času malo byť potom zjedené. To, či ješť alebo nejesť, je znázornené Izaiášovou „rozpravou“ a tiež Habakukovou otázkou, čo majú strážcovia odpovedať v spore. Čas meškania v Matúšovi dvadsaťpäť a v Habakukovi sa uzatvára zobrazením dvoch tried uctievačov. Čas meškania, znázornený tromi a pol dňami v jedenástej kapitole Zjavenia, je takmer ukončený.

Toto obdobie meškania je tiež znázornené na začiatku kapitoly v deviatom zväzku úryvkom z Listu Hebrejom, kde Pavol parafrázuje štvrtý verš druhej kapitoly Habakuka. Pavlova zmienka zaraďuje Habakuka 2 do hnutia tretieho anjela, pretože práve v tejto dejinnej etape Kristus vstúpil do Najsvätejšieho miesta a v tejto dejinnej etape bolo zjavené svetlo Jeho veľkňazskej služby; a práve v Liste Hebrejom Pavol podáva najjasnejšie zjavenie Kristovej veľkňazskej služby v Božom Slove.

Habakuk 2 v hnutí prvého anjela ešte nerozpoznal pohyb Krista do Najsvätejšieho miesta, lebo k nemu došlo až na konci ohlasovania Polnočného volania. Čas meškania, na ktorý odkazuje Pavol, je časom meškania u Habakuka a v Matúšovi, no je to čas meškania, ktorý sa mal začať 18. júla 2020. Posledný verš Habakuka 2 predstavuje záver Polnočného volania v milleritskej histórii a príchod tretieho anjela:

Ale Hospodin je vo svojom svätom chráme; nech pred ním mlčí celá zem. Habakuk 2:20.

Svedectvá, deviaty zväzok, zdôrazňujú, počnúc stranou jedenásť (9-11), podobenstvo o desiatich pannách, čas meškania a jeho súvislosť s Habakukom a Matúšom, ako aj záverečnú krízu a 11. september 2001, keď nastal prorocký spor.

„Oddiel 1 — Pre príchod Kráľa“

„Lebo ešte máličko, preveľmi máličko, a Ten, ktorý má prísť, príde a nebude meškať.“
Hebrejom 10:37.

„Posledná kríza“

„Žijeme v čase konca. Rýchlo sa naplňajúce znamenia čias vyhlasujú, že príchod Krista je blízko. Dni, v ktorých žijeme, sú vážne a významné. Duch Boží je postupne, ale isto odnímaný zo zeme. Na pohídačov Božou milosťou už dopadajú rany a súdy. Pohromy na súši i na mori, nepokojný stav spoločnosti, poplachy vojny, sú výstražné. Predznamenávajú blížiac sa udalosti najväčšieho významu.

„Mocnosti zla spájajú svoje sily a zjednocujú sa. Posilňujú sa pre poslednú veľkú krízu. V našom svete sa čoskoro odohrajú veľké zmeny a záverečné udalosti budú rýchle.“

Stav vecí vo svete ukazuje, že tiesnivé časy sú bezprostredne pred nami. Denná tlač je plná náznakov strašného konfliktu v blízkej budúcnosti. Smelé lúpeže sa vyskytujú často. Štrajky sú bežné. Krádeže a vraždy sa páchajú na všetky strany. Muži posadení démonmi berú životy mužov, žien i malých detí. Ľudia sa stali zaslepenými neresťou a prevláda každý druh zla.

„Nepriateľovi sa podarilo prevrátiť spravodlivosť a naplniť srdcia ľudí túžbou po sebeckom zisku.“

„Právo stojí opodiaľ, lebo pravda padla na ulici a spravodlivosť nemôže vojsť.‘ Izaiáš 59,14. Vo veľkých mestách žijú zástupy ľudí v chudobe a biede, takmer bez jedla, prístrešia a odevu; zatiaľ čo v tých istých mestách sú aj takí, ktorí majú viac, než by si srdce mohlo priať, žijú v prepychu a mínajú svoje peniaze na bohato zariadené domy, na osobné ozdoby, alebo, čo je ešte horšie, na ukojenie zmyselných žiadostí, na lieh, tabak a iné veci, ktoré ničia schopnosti mozgu, vyvádžajú myseľ z rovnováhy a ponížujú dušu. Výkriky hladujúceho ľudstva vystupujú pred Boha, zatiaľ čo ľudia každým druhom útlaku a vydierania hromadia obrovské bohatstvá.“

„Pri istej príležitosti, keď som bola v meste New York, bola som v nočnom videní povolaná hľadiť na budovy, ktoré sa poschodie za poschodím týčili k nebu. O týchto budovách sa zaručovalo, že sú ohňovzdorné, a boli postavené na oslavu svojich majiteľov a staviteľov. Tieto budovy sa dvíhali vyššie a ešte vyššie a bol v nich použitý najdrahší materiál. Tí, ktorým tieto budovy patrili, sa sami seba nepýtali: ‚Ako môžeme najlepšie osláviť Boha?‘ Pán nebol v ich myšlienkach.

Pomyslela som si: „Ó, keby tí, ktorí takto vynakladajú svoje prostriedky, mohli vidieť svoje konanie tak, ako ho vidí Boh! Hromadia nádherné budovy, ale aké bláznivé je v očiach Vládcu vesmíru ich plánovanie a vymýšľanie. Neskúmajú všetkými silami srdca a mysle, ako by mohli osláviť Boha. Stratili zo zreteľa toto, prvú povinnosť človeka.“

„Keď tieto honosné budovy vyrastali, ich majitelia sa s ctižiadostivou pýchou radovali, že majú peniaze, ktoré môžu použiť na uspokojovanie seba a na vzbudzovanie závidosti svojich susedov. Veľká časť peňazí, ktoré takto investovali, bola získaná vydieraním, utláčaním chudobných. Zabudli, že v nebi sa vedie záznam o každom obchodnom úkone; každý nespravodlivý obchod, každý podvodný čin, je tam zaznamenaný. Prichádza čas, keď ľudia vo svojom podvode a drzosti dosiahnu bod, za ktorý im Pán nedovolí ísť, a spoznajú, že Jehovova zhovievavosť má svoje hranice.

„Výjav, ktorý sa mi potom predstavil, bol požiarneho poplach. Muži hľadeli na vysoké a údajne ohňovzdorné budovy a hovorili: ‚Sú úplne bezpečné.‘ No tieto budovy zhoreli, akoby boli zhotovené zo smoly. Hasičské striekačky nedokázali nič urobiť, aby zastavili skazu. Hasiči neboli schopní obsluhovať striekačky.“ Testimonies, zväzok 9, 11–13.

„Spor“, ktorý sa odohral o metodológiu na začiatku obdobia predstavovaného prvou kapitolou Daniela; a takisto predstavovaného kapitolami jedna až tri v knihe Daniel; a takisto predstavovaného dejinami, ktoré sa začínajú 11. augusta 1840; a takisto predstavovaného dejinami šiestej kapitoly Evanjelia podľa Jána, pri kríze v Galilei; a takisto predstavovaného dejinami 11. septembra 2001 (až do 18. júla 2020), sa teraz opakuje, nie v adventizme ako celku, ale medzi mŕtvymi suchými kosťami, ktoré sú prebúdzané zo svojej letargie „hlasom“ volajúceho na púšti.

V našom nasledujúcom článku sa budeme zaoberať metodikou predstavujúcou neskorý dážd, ako je zobrazená v kapitolách dvadsiatej ôsmej a dvadsiatej deviatej knihy Izaiáš.

Potom som počul hlas Pána, ktorý hovoril: Koho pošlem a kto nám pôjde? I povedal som: Hľa, tu som, pošli mňa. A riekol: Chod’ a povedz tomuto ľudu: Počúvajte ustavične, ale nepochopíte;

hľad'te ustavične, ale neporozumejte. Zatvrd' srdce tohto ľudu, zaťa'ž jeho uši a zavri jeho oči, aby nevidel svojimi očami a nepočul svojimi ušami, aby neporozumel svojím srdcom, neobrátil sa a nebol uzdravený. A povedal som: Pane, dokedy? A on odpovedal: Dokiaľ mestá nezostanú spustošené bez obyvateľa, domy bez človeka a krajina nebude celkom spustošená, dokiaľ Hospodin neodvedie ľudí ďaleko a nebude veľké opustenie uprostred zeme. Ale ešte zostane v nej desatina a tá sa znova obráti a bude spasená; ako terebinta a ako dub, ktorých peň zostáva, keď sú zrúbané: tak sväté semeno bude jej pňom. Izaiáš 6:8–13.